

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábon hetente egyezri hirdetésnél 9 kr., többzori hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetéseknel minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetés* Ujabb HIRYVÁT GÁBOR nyomdájába küldendő.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő: ELES KÁPOLY.	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Egész évre	4 frt.	A kiadók nevében: Lukonich Gábor dr.	Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendő.
Fél évre	2 frt.	Bárdi György dr. Darnay Kálmán.	Kéziratokat nem küldünk vissza.
Negyed évre	1 frt.		
Egyes szám ára 10 kr.			

579.

Micsoda szám ez!? csodálkozik az olvasó, hisz a mai nappal 1899-et írunk s erről kéne szólni a vezető cikkelynek.

Mi azonban eltérünk az ósrégi szokástól, nem zengünk bánatos elegiát az „idők végtelen tengerébe merült ó-évről” és nem dicsőítő dalt „az új évnek pirkadó hajnaláról”, a száz kívánságról, ezer reményről, mellyel a jobb esztendő hajnalhasadását üdvözöljük. Már csak azért sem, mert ezt a pirkadást mi lelkünknek legerősebb messzelátójával sem tudjuk észrevenni. Nehéz, lomha, fekete felhők borítják a magyar nemzetnek politikai égboltját, a magyar társadalom közéletének szemhatárát és sajnos! ezek a fekete tömegek ott lebegnek a mi községi életünk egén is. És sehol egy szikrányi fény, amely ebbe a sötétségbe némi kis világot gyújtana.

De né, akaratlanul megkapja lelkünk az évváltozás sugallása. Vissza hát a számhoz, amelyet cikkelyünk homlokára írtunk s a mely nekünk, sümegieknek, bizonyos összefüggésben van az 1899-el.

Ez az évszám meghozta nekünk a 57.9 %-os községi adót. Horribilis összeg a mi viszonyaink között! Hisz Szombathely, Sopron, Győr, ezek a virágzó nagy városok lakosai sem fizetnek ennyit. Pedig micsoda arány van az adózó képesség között is. Ott gazdag iparos és kereskedő osztály, hatalmas üzletek, vállalatok vannak, a népek alsó rétege az év minden szakába kap jól megfizetett mun-

kát, a termelő drága piacot. A népek tehát meg van az adóviselőképesége. És mit adnak ott, azokban a városokban a 54-56%-os községi adóért? Kitűnő iskolákat, pompás, gyalogjárókat, fényes uccai világítást, köztisztaságot, jó minőségű s elég vizet, különféle közlekedő eszközöket, szép köztereket stb. stb. És nálunk? Istállóból alakított termekben zsufolt leányiskolákat, tyukszemgyártó, lábficamító gyalogjárókat és néhány pislogó petróleumlámpát, amelyek csakis akkor égnek, mikor a kalendárium ujhodtat mutat.

Hogyan bírja meg városunk lakosságának nagy zöme ezt a nagy adót: nem tudjuk. Tekintve az utóbbi évek gazdasági csapásait és a városunkban évről évre fokozódó anyagi pangást, el lehetünk rá készülve, hogy e községi adó jó része majd hátralékokban a papiroson fog szerepelni, vagy pedig ugy meg fogják csavarni az asztrépat, hogy még az utolsó vankos is jajgatni fog bele.

És ha még e nagy adóval a város pénzügyei rendezve lennének, ugy beletörődhetnénk. De nem lesznek. A városnak költségvetése e mellett sem fog megfelelni a reális viszonyoknak, mert az egyenlő súlyt alaposan félre billenti majd a mostani zilált viszonyoknak rendezése, mivel a felveendő kölcsönök kamatai és a vele járó költségek és egyéb kiadások nem foglalnak helyet a költségvetés bevételeiben.

Mi juttatta ebbe szomorú helyzetbe városunkat?

Nem egyszer foglalkoztunk anyagi ügyeinkkel. Megírtuk a nyár folyamán, hogy a háztartás szekere keservesen nyikorog, megjövendöltük, hogy bekövetkezik az az állapot, midőn sem ide, sem oda! Sajnos, jövődőlésünk beteljesedett. Újévre teljesen megakadt a háztartás kereke, mert — mint a városi gyűlésről szóló tudósításunk mutatja — 9033 frtuak azonnal való fedezéséről kellett gondoskodnia a képviselőtestületnek.

Elszomorító állapot, midőn jórészt a folyó kiadások fődözésére ily nevezetes kölcsönhöz kell folyamodnia a városnak.

Ennek előidőzésében több tényezőre hármlik a felelősség. Első sorban a város elöljáróságának tehetetlensége, a háztartás vezetésében tapasztalt kapkodás, a gyepől nélküli való gazdálkodás, az előrelátás és egy ekkora város anyagi ügyeinek rendszerben tartásához szükséges ismeretek hiánya szerepelnek a nagy deficit számláján.

Hibás a képviselő testület is. Hisz minden tagja előtt ismeretes volt az előjáróság tehetetlensége, tehát annál nagyobb éberséggel kellett volna hónapról hónapra az ellenőrzést teljesítenie s valóságos számonkérő gyűlést tartatnia s meg nem engednie, hogy a befolyó összegek nem a megszabott célra, hanem más, bár városi kiadások fedezésére fordítottassanak. Követelte volna meg, hogy gyűlésről gyűlésre adjon fölvilágosítást az előjáróság a város pénzügyi helyzetéről s így akár pótköltségvetéssel — mint azt augusztus hónapban lapunkban indítványoztuk, —

Az amerikai nagybácsi.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti tárcaja. —

Írta: Darnay Kálmán

Somossy Editnek tejfehér arcán, csipőjét verdeső hamuszőke haján kívül legnagyobb ékesége ragyogó barna szeme volt.

Ez szempár levilágított a második emeletről az elsőre. Ebből áradt a legfényesebb sugár Fellner Oszkár legénylakásába, amely az első emelet balszárnyán volt, míg balról Fellner papa, a milliomos bankár, lakott Katinka leányával.

A sors válogatás nélkül osztja ki a szívet. Így jutott egy igazán szeretni tudó szív a milliomos Oszkár urfi asztrágánnal bélelt kabátja és egy lángoló szív Somossy Elemérnek, a Fellner bankház irodavezetőjének, ki szívesebben könyvelte volna el szívébe Katinkát örökre, mint Fellner papának napról napra forgalomba jövő százezeit.

A kölcsönös sógorság ügyét szépen elintézték egymás között a fiatalak. Valóságos villámcsapás volt hát Fellner papának az a kijelentése, hogy Oszkár urfi Hamburgba utazik, megtanulja a Rovelly és Samponi társaság banküzletében a világgal való összeköttetést és mellesleg eljegyzi Samponi kisasszonyt. Ez összeköttetés révén a fiatal Rovelly is közelebb jut Katinka leányához és a milliók egyesülni fognak.

Négy szerető szív édes reményét törte össze Fellner papa. Elemér és Edit érezve szegénységüket, lasankint beletörődtek sorsukba. Hogy is illet volna részfoglatba a milliókat érő gyémánt. Denemadta fel reményét a milliomos

testvérpár. Oszkár volt a férfi, az erősebb, az okosabb, ő rá bízta sorsát Katinka huga is.

Elemér másodemeleti lakásának mind a két szobája ki volt világítva. Oszkár volt vendégük, ki velük akarta eltölteni elutazásának előestéjét. A társalgás vontatottan ment. Mindhárman el voltak telve bánatukkal. Edit kiment az előszobába, hogy alágyujtsa a teaőzöt, s elkészítse Oszkár teáját talán utoljára. Itt megeregték könnyei, talán az a könnyecsepp, mely bánatos szemeiből a csészére hullott, az adta a két jóbarátának a mentő gondolatot.

A terv, melyet Elemér csak Oszkár nagy unszolására fogadott el, kettőjük titka maradt. Mire Edit visszatért a párolgó teával, a társalgás a régi mederbe folyt, de nem volt többé oly nyomott.

Átesve a válás nehéz percein, elcsendesült Somossyék lakása. Elemér hamar elnyomta az álom, álmában még egyszer végigszenvedte a lemondás nehéz fájdalmait, mert ha látszólag bele is nyugodott Katinka elvesztésébe, szíve még sem találta meg nyugalomát.

A nap már jól felkuszott az égbe. Oszkár korábban kelt s rögtön a terv megvalósításához látott.

Kopogtatás után benyit Elemérhez a házmester, előrebocsátva kis leányát, ki virág csokorral kezében versben köszöntötte fel a nem remélt, de jól megérdemelt milliókért. Elemér, nem tudta ébren van-e, vagy álmodik, percek kellettek, míg rendbeszedve gondolatait, eszébe jutott Oszkár örületes terve, melyet mindez ideig nem vett komolyan.

Az álom pillanat alatt kirepült szeméből, a

vér agyába tódult, mert ismerte Oszkárt, ki képes volt talán az egész város negyedét fellármázni az ő nem létező millióival. Nagy nehezen kiteszkálta az első gratulánsokat, a kis leánynak megtöltve zsebét az estéről maradt süteménnyel, a házmesternek pedig barátságosan, megveregetve vállát, biztosította jóindulatáról.

Az első lépés megtörtént, nem utasította vissza a gratulációt. Most fogta el igazán a nyugtalanság, szeretett volna már a dolog végére jutni, pedig még az elején sem volt. Mitevő legyen a hónap végén egy koronával zsebében? Hogyan menjen főnöke elé? Felt, remegett hivataltársai óvációjától, mellyel fogadják, ha szemük elé kerül. Ő, ki egész életében nem tért le az egyenes útról, most kétszínűsködjek? Egyetlen reménye, hogy talán mégis csak tréfa az egész, s a házmesteren kívül senkisép tudja, kivel Oszkár távoztában a lépcsőn találkozhatott.

Ujabb kopogtatás megfosztotta ettől a reményétől is. A reggeli lapot hozták, újsághordó kis leány volt a második gratuláns. Elemér neki adta az utolsó koronáját és szinte remegett egész testében, midőn az újság öregbetűs sürgöny rovatában, megpillantotta milliókról és egy nagy kanadai telepítvényről szóló örökségének hírért.

Lerogyott székére. Mikor magához tért, igazán betegnek érezte magát. Elhatározta, hogy ír főnökének és bejelenti gyengélkedését. Legelőbb időt nyer megzavart gondolatait rendbeszedni. De nem volt rá szükség, mert a belépő hivatalszolga levelet hozott Fellner bankártól, melyben megleghangu sorok kíséretében üdvözlő, megküldi havi fizetését és ügyoi rendezésére

akár a törvényes formák betartásával szerzett kölcsönrel rendezhető volna a bajt s most nem égett volna az ügy annyira körörmre, hogy 3 nap alatt kellett a fedezetről gondoskodniok.

A baj fő oka azonban az egész választó közönségben rejlik. Nálunk az intelligencia — tisztelet az egy-két kivételnek — a város ügyeivel semmiféle törődik, s az ügyek vezetéséről és a választásoktól mereven visszahúzódnak.

Igy kerülnek azután az ügyek élére olyan emberek, akik egyénileg bármily tiszteltreméltók lehetnek is, de arra nézve, hogy egy több száz ezerre rugó vagyonnal rendelkező és számos kulturális és egyéb intézménnyel bíró községet vezessenek, a kellő értelmi tehetséggel nem rendelkeznek.

Amit a nép a választásokon szűrt, most annak a levét issza majd. Azonban félre ne értsenek! Mi a becsület és tiszta kezű eljárás egy percig sem vonjuk kétségbe, mi is csak azt az értelmi tehetetlenséget tesszük szóvá, mely ekkora városnak vezetésére képtelen.

Mindezek után új évi forró kívánságunk az, hogy ügyes és erélyes kéz, praktikus, előrelátó tehetség intézze a város ügyeit. Ez a képviselőtestületnek mutatkozó jóakarataival és erélyes támogatásával le tudja gomboltani a gordiusi csomót. Ha ez meg nem történik, úgy majd ketté vágni kell ezt. E vágas még nem történt meg, de suhintását már is érezheti a városnak minden adófizető polgára a folyton fokozódó községi terhekben.

Új érat kívánunk a városházán ez új esztendőben.

Mi a fő az életben?

Ha mi a szép csillagos eget nézzük és az égi testek forgása felül kissé gondolkozunk, hozzá még azt a tudományt, mely evvel foglalkozik, tanulmányozzuk: csakhamar megtudjuk, hogy azon számtalan égtest, mely a kiszabott pályáján belül kering, még egy fokozatos közép-pont körül is forog, mely utóbbi központot azonban határozottan kijelölni még eddig a tudomány nem sikerült. Ugyanaz az eset áll az ember életében is. Ott is van egy titkos pont, mely körül minden cselekvés, óhaj és törekvés, szóval: az ember minden gondolkodása mozog. Csak hogy ez a középpont nem egy és ugyanaz minden emberfiánál, hanem amilyen különbözők az életfelfogások, épen olyan szétágazók az emberek törekvései is. De mélyebben kutatva csakhamar meggyőződhetünk arról, hogy ez a törekvés a következőkben öt kellő alakot:

1. *A szellemi világban*, mely az anyagi felett hatalmát gyakorolja. Ebbe helyezi a művelt ember törekvéseinek súlypontját; az általános képzettség magasabb fokra való emelkedésében lelvi vágyainak teljes kielégítését; abban találja vigaszt az élet különféle viszontagságai és fergetegei ellen. Ugyanebben teszi a művelt ember gondolkodás tárgyává a szabadságnak, az erkölcsi

felelősségnek, a halhatatlanságnak, a végtelen tökéletesülésnek, a jónak, az igaznak és a szépségnek, valamint a világegyetem célszerű berendezése egységének, a világ folyása igazságosságának és végre az igazság győzelmének eszméjét. Ezekről elmélkedik az ember, gondolkodásának eredménye képezi világnézetének és meggyőződésének alapját, melynek igazságát, mint meggyőződést, az életben érvényesíteni is törekszik. Ez veti meg önuralmának alapkövét. Ez ösztönzi őt a tudomány és művészet fejlesztésére és pártolására. Ez szeretteti meg vele a szellemi munkában való ernyedetlen kintartást; becsűráját helyezi a tudományos kutatás előmozdításába. Ez képezi állandó vonását teljes életében. Ilyen hatalom előtt azután meghajlik még az a tudatlan ember is, ki nem képes a szellemi világ erejét áttekinteni és felfogni, de mégis ennek tulajdonit elsőbbséget és maradandóságot az életben.

2. *Kölcsönös türelem, tisztelet és szeretetben*. A mai civilizált kor társadalmi, vallási és politikai életében — a középkor felfogása ellenére — parancsolja a kölcsönös türelmet, tiszteletet és szeretetet. E humanisztikus felfogást köszönjük a kereszténység szellemének, mely a gyűlöletet teljesen kizárja. De a középkorban épen a keresztény nép hordott legtöbb áldozatot a maglyára és az ellenvéleményt nem tűrte. A mórak pl. Spanyolországban a keresztények dühének áldozatai lettek. Pedig ezeknek a tudomány némely tekintetben sokat köszön, mert a XII. században a mórak a tudomány egyes ágaiban, nevezetesen az orvostanban és a csillagászatban a többi európai népet felülmúlták.

A fanatizmusnak ez a korszaka már elmúlt, a mai felvilágosodott kor nem engedí a kereszténységnek a türelmetlenség palástjával felhasználni, hanem a kölcsönös tisztelet, türelem és szeretet igéjét hirdeti és követeli továbbá az egyéni meggyőződést tisztelni, az ellenvéleményt respektálni és csak a felvilágosítás eszközeivel kívánja keresztül vinni a jobbnak győzelmét. Azért is — egyes eseteket kivéve — mindenki elmondhatja büntetlenül, nyíltan saját nézetét és meggyőződéséről kérdezőre nem vonható. De épen ezen nagy vívmány teszi feladatunkká, hogy mi ezt kellőleg is tudjuk becsülni a maga értéke szerint és türelmet gyakorolva minden polgártársunk iránt, lebegjen mindig szemünk előtt a magasabb cél és az a tény, hogy mi egy közös hazának egyenlőrangú polgárai vagyunk, mely közös kapocs köteleességünké teszi a kölcsönös tiszteletet és szeretetet egymás között érvényre is juttatni. Mert az államban — s különösen országunkban — a felekezeti, politikai és társadalmi élet különbözőségének jogosultsága nem csak hogy nem szünteti meg ama három polgári erényt, hanem azoknak gyakorlatát joggal követeli a haza minden egyes fiától és leányától. Ezekkel a polgári erények bebizonyítják azt, hogy mi az emberek legszentebb követelményeit megértettük, ha egymás közt a türelmet, tiszteletet és szeretetet tényleg fogantatosítjuk is. De ha mi ezeket szemünk elől eltévesztjük, ha mi a türelmetlenség, tiszteletlenség és szeretetlenség vétkeit egymás között szitjuk — no, már ennél nagyobb szerencsétlenség nem kellene, hogy országunk az enyészet szélére jusson. Tehát ne felejtjük el, hogy csak a kölcsönös türelem, tisztelet és szeretet adja meg az együttlétnek a valódi becsét. Ez a három polgári erény legyen állandó közöttünk és ne legyen az semmi változásnak alávetve.

szabadságolja. Ettől megkönnyebbült, mert meggyőződött róla, hogy Oszkár az ő egyszerű esztét meghaladó ügyességgel rendezte a milliót csinált. Nem is aggodott többé, rábizta magát a sorsra.

Ismét kopogtatás. A garson emberek réme, a szabó lépett be. Elemér, tekintettel a százötven forintos számlájára, kelletlenül fogadta az érkezőt s biztosítva előre, hogy legrövidebb idő alatt rendezzi számláját. A szabó azonban ki sem hagyta beszélni:

— Szót sem érdemel, nagyságos uram, csak azért jöttem, hogy ruhátartást néhány új divatu öltönyvel kiegészítsem.

A szabót követte a suszter, majd a divatárus kisasszony hozott új divatu valódi párizsi kalapokat Edit számára, később a borbély perdült be széles modorával, felajánlva, nem volna-e hajlandó napjában legalább kétszer borotválkozni.

Elemér már kezdte türelmét veszíteni, midőn újabb kopogtatásra egy talpig feketebe öltözött úr köszöntött be, karján és kalapján gyászfénylővel. Ő volt a temetkezési társaság hivatalos kiküldötte, azzal a megbízással, hogy ajánlja fel szolgáltatást az Amerikában elhalt, felejtethetetlen nagybácsi drága tetemének haza szállítására. Ez már végképpen kihozta sodrából. Nem tudta dühösködő-e, vagy nevéssen a gyászos alakon, ki hivatalból könnyeket hullatott az ő nem létező nagybácsijáért.

Most már elhatározta, hogy becsukja ajtaját és senki számára nem lesz többé itthon. Igen, de gyorsabb volt Gelb Salamon, a bőrze-

futó, a Fellner bankház házi ügynöke. Őt már még sem lehetett elutasítani. Azon kezdte mondokáját, hogy soha nem jöhetett jobbkor a milliómos örökség, mert a kukorica erősen emelkedik, Nyomban eléje is tett egy kötéslevelet, s biztos nyereséggel kecsegtetve felszólította, hogy álljon be a *kukuruc-ringbe*. Elemér, ki nem volt járatos az árubörzén és fogalma sem volt a kukorica gyűrűről, szentül meg volt győződve, hogy valamely kicsinyes dologról van szó, ahol nyerhet, veszíthet pár száz forintot, nem akarta kedvét szegni Gelb Salamonnak és aláírta. Csak akkor képedt el, midőn harmad nap beállított a becsületes Gelb és leolvasott markába 63 ezer forint differenciát, visszatartva magának az ötöt megillető három ezer forintnyi provizórt.

Hatvan ezer forint! Mit csináljon onnyi pénzzel? Most már nem kételkedett, hogy a sors nagyobb hivatásra szánta, mint Fellner papa bevételeit könyvelgetni. Talán nem is a pénznek örült, inkább szerelmes szíve közelebb érezte magát Katinkához, kire eddig úgy tekintett fel mint magasan járó csillagra, kit elérni képtelen.

Tele erszény meghozza a jó tanácsot is. Első gondja volt, hogy felderítse huzának, az Oszkár után bánkódó Editnek arcát, ellátva mindennel, ami a leányszívnek kedves, a párizsi kalaptól egész a huszonnégy gombos svédkeztüig. Másnapra már készen állt a fényes lakás az új fogat, melynek bakján borotvált képi inas áll, midőn Elemér Fellner bankár látogatására indult, hogy nála helyezze el a megmaradt ötvézezer forintot!

3. *Erkölcös életben és jellemzilárdságban*. Korunk egyik főhibája, hogy csak az ész művelésére fekteti a főszűrt a kedélyképzés és erkölcsművelés rovására. Pedig kézzelfogható dolog, hogy az ész művelése még nem elég az élet nagy küzdőterén, hanem ezt az egyoldalúságot csak az erkölcs- és kedélyműveléssel ellensúlyozhatják. „Az erkölcsös élet még a nép egészségének is megveti az alapját. Míg a természettudományok itt-ott egy hitokkét megingattak, addig az erkölcsiség az igazi vallásnak oszlopát képezi és megdönthetetlen számokkal tart dícsőszédek a társadalmi rendnek, a család szentélyének és a személyes élet tisztaságának.

Az erkölcsös élet a jellemzilárdsággal karöltve járjon. De épen ezt a két tulajdonságot vajmi ritkán találjuk az életben. — Nem örömet nyultam e téma fejtegetéséhez, a tapasztalás vezetett erre. Abban ugyanis ellenmondást véltem észrevenni, mert tapasztaltam, hogy tudományosan képzett emberek közt vannak laza erkölcsűek is. Ámbár szeretném, hogy az ész az erkölcsiség és jellemzilárdság képzésével együtt járna — és ezt már minden józan eszű ember a helyes neveléstől kívánja is fogja — de ha már elsőbbséget kellene adnom, akkor azt mondom, hogy előnyt adok az erkölcsiség és jellemzilárdság művelésének az ész képzésével szemben, mert a nép sokkal ellenállóbb lesz a létérti küzdelemben a gonoszság csábjaival szemben az erkölcsös élet és jellemzilárdság által, mint a kiképzett ész és győngy erkölcsök.

4. *Egészségben*. Vannak írók, kik az emberrel megértetni akarják azt, hogy a társadalom érdekében állana a gyenge gyermekekkel úgy elbánni, mint a spártaiak ez irányban eljárak, kik tudvalevőleg a testileg gyenge gyermekeket a Taygetos valamely táján egyszerűen kitették. Ezek az írók az állítják, hogy ilyen eljárás által fajunk nemesülné és a társadalom hasznát teheről megszabadulna. Az ilyen nézet homlok-egyenes ellenkezik a humanizmus elvével, mely a győngy gyermek ápolását és felnevelését parancsolja. A humanizmus elvén alapulnak azon számtalan emberbaráti intézetek és intézmények is, melyek legújabbban a győngy gyermekek érdekében létesültek. A humanizmus is azt állítja, hogy az egészség a legfőbb kincs e földön és csak az egészséges ember képes hivatását teljesen és híven betölteni, ellenben az egészségtelen test a legnagyobb földi szerencsétlenségek közé tartozik. És épen ezért mindent elkövet a humanizmus, hogy még a győngy testalkotót is erősbitse és idővel teljesen egészségessé tegye. E humanisztikus felfogás teljesen megfelel a tapasztalásnak is, mely azt bizonyítja, hogy gondos és célszerű ápolás mellett még a kevésbé erős test is teljesen erőssé és munkaképesé lehet tenni, mert az államnak még mindig a legfőbb tőkéje maga az ember.

Az egészség legyen vezérelve minden embernek. Ez után törekedjék mindenki, ezt fenntartani legyen első kötelességünk. De az egészség fenntartás bizonyos feltételekhez van kötve, melyeket minden embernek ismernie kellene. De épen ez ellen vétkezik az emberek legtöbbször, mert ezeket a feltételeket nem ismeri. Mikor persze a veszély szájjig dagasztja a vizet, akkor már mindent elkövetne, hogy csak visszanyerje a drága egészséget. De ilyenkor már késő is lehet. Azért is jókor kell nekünk az egészség feltételeit ismernünk, azokat szigorúan betartanunk, hogy állandó egészségnek örvendhessünk.

Fellner papa kitüntető szíveséggel fogadta irodavezetőjét és fölajánlotta néki, lépjen be üzletársul Oszkár fia mellé, mert csak úgy vonulhat gond nélkül vissza a magánéletbe, ha őt látja majd támaszul fia mellett.

Midőn bezárult az ajtó Elemér után, Fellner papa beleült hintaszékébe és elmerült gondolataiba. A szerető atya szíve felülkerekedett a bankáron, maga előtt látta szép leányát, kinek épen úgy elhalványult arca, mint Oszkáré, midőn kiadta a hamburgi parancsot. Milyen boldog volna ő ma, ha régi ígérete nem kötné gyermekei házasságát a Rovelly és Samponi céghez. Elemér kitűnő ember. Edit ügyes leány, a házasság finansziális akadályát pedig olyan szépen elgördítette a milliómos amerikai nagybácsi. Miért is ne köthetné őket gyermekeihez, mikor annyira szeretik egymást.

Midőn így töprengött Fellner papa, hirtelen feltárl az ajtó, Oszkár rohan be, nagy diadallal lobogtatva egy sürgönylapot, melyet utközben kapott a hamburgi cégtől.

A szűkszavu sürgöny eleget beszélt, hogy Oszkár visszaforduljon utjából, mert Rovelly ur megszöktette időközben unokanővérét, Samponi kisasszonyt.

Fellner papa arca felderült, a gyermekeket szerető mosolya újra lángra lobbantotta azt a négy szívet, melynek égő tüzét elfojtotta a bankár ur hamburgi parancsa.

Tisztelet annak, akit illet!!

1898. augusztus 11-én Altonából a következő levél érkezett:

Franz Wilhelm gyógyszerész urnak
Neunkirchen, (Bees mellett.)

En már 70 éves vagyok és már 10 év óta csukló-reumában, ugyszintén aranyos csomókban szenvedtem. Nem találtam sehol segítséget; végre a Wilhelm antiarthritis, antirheumatus vértisztító teaért fordultam, melynek használata után 3 hét alatt teljesen megszabadultam a bajomtól.

Ezek után ugy Önnek, valamint a grófnénak, kinek köszönötét az újságokban olvastam, — ez uton mondok hálás köszönötét.

Teljes tisztelettel

1 **Christ Ackermann**
magánzó,
4-9 **ALTONA, (Hamburg mellett.)**
Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerertárban.

3836 sz 1898.

Árverési hirdményi kivonat.

A sümegi kir járásbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Jámbor Pál végrehajtónak Nemeth János és neje Föző Éva végrehajtást szenvedő elleni 300 frt töke követelés és járulekai iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegi kir. járásbiróság területén levő udvarnokai 153 sz. tjkvben A + 1 sor 601 hrsz. alatt $\frac{1}{4}$ részben Föző Éva Nemeth Jánosné $\frac{1}{4}$ részben Nemeth János tulajdonán felvett ingatlanra 812 frt; a 230 sz. tjkvben A + 1 sor 842 hrsz alatt ugyanazok tulajdonán felvett ingatlanra 812 frt; a 230 sz. tjkvben A + 1 sor 843 hrsz alatt ugyanazok tulajdonán felvett ingatlanra 516 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy

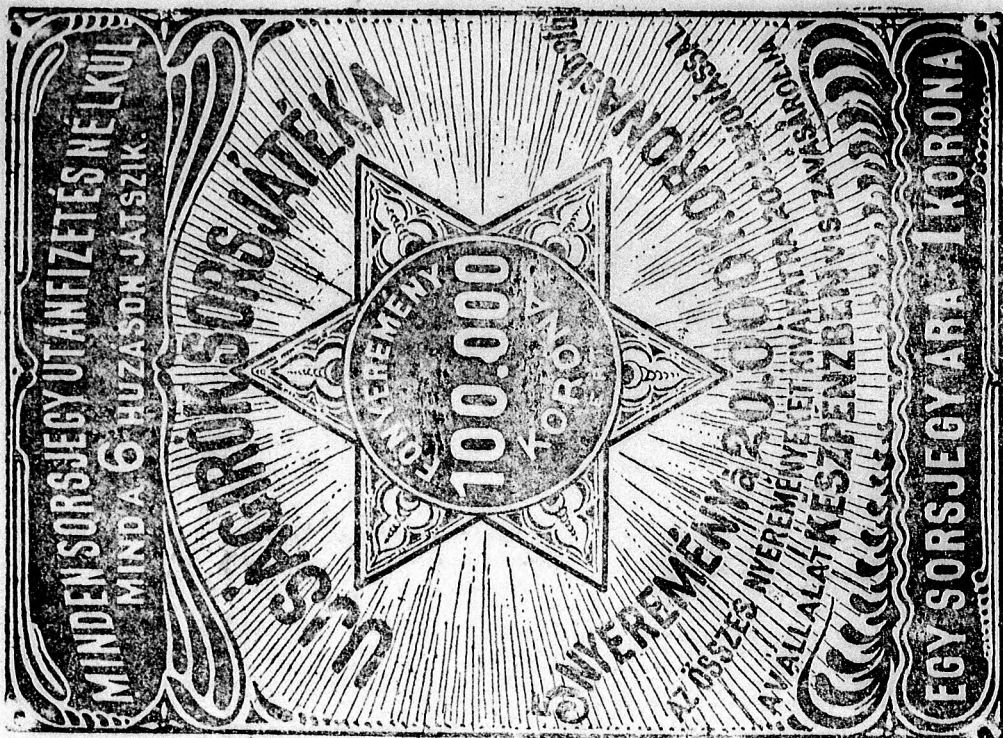
a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi Január hó 14-ik napján délelőtt 10 órakor Udvarnok község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási aron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 81 frt. 20 krt; 51 frt 60 krt kpben vagy az 1881. 60 t-c. 42 § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz a kelt I. M. rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t c 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Kir járásbiróság mint tlkvi hatóság: Sümegen 1898 évi szeptember hó 21 ik napján.

Szerdahelyi kir. aljbiró.

Huzás szerdán.

Sorsjegyeket ajánlani:
A BUDAPESTI USÁGIROK EGYESÜLETE, SORSJATEK KEZELŐSÉG
9-9
Budapest, IV. Kossuth Lajos uccá 1.

Fontos felhívás!

Egy most szervezkedő első rangu honi biztosító-társaság az élet, baleset és népbiztosítási üzlet fejlesztésére a város és vidékére előnyös feltételek mellett

főügynököt

keres, nemkülönben felügyelőket, szervezőket és üzlet szerzőket.

Állandó foglalkozás, biztos jó existenzia. A szakmában nem jártas egyének mellé beoktató és céljából társasági tisztviselők a központból kiküldetnek. Miután a megyéknek minden községében helyi képviselők állítatnak, azok pályázatait szintén szívesen fogadjuk.

Ajánlatok: „Biztosító-társaság 39. czim” alatt
Zelm. novács Zsigmond urhoz Dob-utca 52 sz.
sürgösen Budapestre küldendők.

Állatbiztosítás!

A „Magyar Kölcsonös Állatbiztosító Társaság” m. sz. Budapesten elfogad biztosításokat lovak és szarvasmarhákra nézve az elhullás és a szövetkezet által balesetek és egyéb okok következtében elrendelt kényszervágás eseteire, ugyszintén járvány, verseny és herelési biztosításokat.

Biztosításokat felvesz, felvilágosítás- és prospectussal szolgál

EPSTEIN ÖDÖN

a „Magyar kölcsonös állatbiztosító társaság” m. sz. főügynöke

Sümeghen.

Emberről javítani akaró cikk ez, mondhatná valaki. Pedig nem egyéb, mint egy néhány oda-vetett gondolat, mi felett talán érdemes gondolkodni. A politikáról és az élet árnyoldalairól ugyanis eleget innak a napi- és hetilapok, hadd elmélkedjünk tehát szabad percünkben kissé oly dolgokról is, melyek a szellemi világ körébe tartoznak ugyan, de érdemesek arra, hogy kiki a maga okulására, tetszése szerint, saját részét kivehesse.

Wiesinger Károly

Két gyűlés a városházán.

A lefolyt héten két gyűlést is tartott Sümeg képviselőtestülete, mit a város megzavarodott pénzügyi helyzetének rendbehozása követelt.

Az első gyűlés december 27-én délelőtt volt. Ezen Kondor József városbíró bejelentette, hogy a bor- és húsfigyasztsági adóra a várostól megajánlott 6000 frt tetejébe egy magánember 800 frtot ráigért. A pénzügyi biztos kérdésére: hajlandó-e a város az összeget is megadni, városbíró kijelentette, hogy lehetetlen, mert a város elment a végső határig. Így a város az adótól esett. A képviselőtestület a bejelentést tudomásul vette, s az előjáróságot utasította, hogy felelősséget vegyen.

Ugyancsak a városbíró jelentette, hogy a vásárjog megvétele tárgyában kötött szerződés még nem érkezett meg, holott úgy a jog érvényesítéséről, mint a vételár esedékes részletének törlesztéséről gondolkodni kell. A képviselőtestület akként intézkedett, hogy a vásárjogot a mostani tarifa mellett egy évre bérbeadja, ha pedig vállalkozó nem akad, akkor házilag kezelte. Az esedékes 1200 frtnyi vételárt pedig az 1914 frtos építészeti alapból fődözi.

Most a vallás- és közoktatásügyi miniszternek két rendeletét olvasták fel. Ezekben utasítja a miniszter a várost, hogy a reáliskola előre fölvetett állami szubvenciójának szeptember-december hónapokra esedékes részletét, 1334 frtot fizesse vissza és a városi hozzájárulásnak szintén esedékes két negyedi részletét, 2000 frtot, az adóhivataltalba szolgáltatassa be.

Az volt a kérdés: miből? Űres a kassza. Lukonich Gábor dr. felszólalva, konstatálja, hogy a város még a folyó kiadások fődözésére is képtelen, küldjön ki tehát a gyűlés egy bizottságot, amely állapítsa meg: mennyi a rögtön fedezendő szükséglet s a pénzügyi viszonyok rendbehozására kölcsön vétessék fel. A képviselőtestület az indítványt elfogadta s a számvizsgálók mellé még Pozsonyi Józsefet választotta be oly utasítással, hogy még az új év előtt összehívandó közgyűlés elé betérjessék javaslataikat. Lukonich Gábor drnak a város összes adósságainak konvertálására irányuló indítványát szintén elfogadták.

A földmivélsügyi miniszternek az Erzsébet-emlékták ültetésére vonatkozó rendeletét tudomásul vévén, elhatározták, hogy a volt sétatér helyén ültetik el a fákat, a teret Erzsébet térnek nevezik el s emléktáblával is megjelölik.

Fűzik Gyula főszolgabíró felhívására havi számvizsgálóul a bíró és jegyző mellé Pozsonyi Józsefet választották meg.

A város adósságainak megállapítására kiküldött bizottság gyorsan elkészült megbízatásával s már 29-én delutánra új gyűlésre hívták össze a képviselőtestület tagjait. A bizottság jelentését Pozsonyi József terjesztette elő a következőkben:

a) Fedezésre vár:

Visszatartandó reáliskolai szubvenció 1334 frt., a város hozzájárulása az állami reáliskolához 2000 frt., folyó évben elhasznált alapítványok 2524 frt. 88 kr., alapítványok kamatai 850 frt., tiszti fizetésekre 628 frt. 55 kr., bikákra 300 frt. összesen 7637 frt. 43 kr., amely összegben nincs benn az előző évben megállapított 3600 frt. alapítványi tartozás.

b) Fedezetül szolgál:

Kamat 945 frt., a reáliskola igazgatójának fizetésül adott 325 frt., 120 frt kamat, 189 frt. 17 kr. pórtadó és 25 frt. házbér, összesen 1603 frt. 17 kr.

E szerint fedezendő 9633 frt. 26 kr.

A kérdéshez hozzászóltak Eitner Zsigmond, Eitner Sándor és Epstein Vilmos, akik elítélték a kezelésben uralkodó rendszertelenséget, amely a várost ebbe a nyomoruságos helyzetbe kergette s kijelentették, hogy az égetővé vált kölcsön felvévéséhez hozzájárulnak, de oly feltétellel, hogy a városházánál uralkodó rendszertelen kezelést alapos rend váltsa föl, ellenkező esetben rövid mulva ismétlődhetnek a mostani szerencsétlen állapotok. A Lukonich Gábor dr. indítványozta kölcsön fölvetését a 30 napra összehívandó közgyűlés tárgysorozatára tüzték ki. Kondor József városbíró igazolni iparkodik a bekövetkezett állapotokat, kijelentette, hogy hűen és becsületesen szolgálta éveken át a várost, lehet, hogy 70 évet meghaladott kora miatt nem az, aki 14-15 év előtt volt, de a városházán egy

fillér sem tapad hozzá, s kijelentette, hogy az új év alkalmával lemond. A képviselők elismerték egyhangúlag, hogy tiszta kézzel, hűségesen és teljes jóakarattal töltötte be tisztét, a baj nem is éppen az ő öregségében rejlik mint inkább a meghonosodott rendszertelenségben s az előjáróság tehetetlenségében, mely az ügyeket vezetni nem képes.

A vitának az lett a vége, hogy a legelőtöbbség kiadásokra névszerinti szavazással 10 szóval 8 ellen 5000 frtnyi kölcsön fölvetését határozták el s a városbíró, jegyzőt, pénztárost és esküdteket fölhatalmazták a váltó aláírására.

Este volt, mire a kiküldött erdőbizottság jelentésére került a sor. Ezt ennek elnöke Lukonich Gábor dr. terjesztette elő, Eitner Zsigmond pedig fölolvasta a fölvetett jegyzőkönyveket. A vizsgálat bizonyos rendtelenségeket és szabálytalanságokat konstatált, miért azt indítványozta, hogy a városi erdőgondnoknak a képviselőtestület rosszalását fejezize ki. Többen nem voltak megelégedve ezzel, mire névszerint szavazva egy szótöbbséggel a bizottság indítványát elfogadták. Az azonban senkinek sem jutott eszébe, hogy a bizottságnak hosszadalmas és fáradságos munkájáért köszönetet mondjon.

Az életbelépő esküdt bírósághoz az esküdtképes tagok összeírására Eitner Sándort, Epstein Vilmost, Lukonich Gábor drt., Luiszer Lajost, Mojzer Józsefet, Scheiber Józsefet és Talabér Károlyt küldötte ki a közgyűlés.

Ezután Lukonich Gábor dr. tudatta, hogy Paár Istvánné 500 frtot adományoz a sümegi kórháznak. A közgyűlés hálás köszönettel fogadja. Ugyancsak Lukonich Gábor dr. bejelentette, hogy Raics Gedeon orsz. egészségügyi felügyelő a kórházat s ennek számadásait megvizsgálta s a legnagyobb meglepéssel nyilatkozott mindenről, minek következtében ajánlani fogja a belügyminiszternek, hogy a betegápolás kötségeit fődözze, minek ellenében a kórházba idegenek is fölveendők. A közgyűlés elfogadta. A vásárjog kiadásával 1400 frt évi bér mellett az előjáróságot és a vásárjogi bizottságot hatalmazták föl, elfogadva a bemutatott árverési feltételeket.

Végül Eitner Zsigmond indítványozta, hogy egy a városházán uralkodó, mint az erdőkezelésben tapasztalt rendtelenségek megszüntetése végett bizottságot küldjenek ki, hogy szigorú ügykezelési szabályokat állapítson meg. Az indítványt elfogadták s kidőlgözésére a volt erdővizsgáló bizottság mellé Pozsonyi Józsefet, Scheiber Józsefet és Vég Jánost választották meg.

Ezzel a gyűlés úgy negyed hétkor véget ért.

H I R E K.

— Lapunk t. munkatársainak és előfizetőinek boldog új évet kívánunk.

— Köszönet. A kisdédek örömmünnepe volt az óvában dec. 24-én felállított karácsonyfa, hogy ez létesülhessen, úgy mint máskor, most is nemesszivű jövevőknek érdeme, amiért mely köszönetet mondunk e helyen is: dr. Bárdi Györgyné, Bozó Ilona, Darnay Kálmán, Eitner Zsigmondné, Epstein Vilmosné, dr. Fischer Ignácné, Hladny Jánosné, dr. Jenvay Gézáné, Mild Mihály, Német Béla, dr. Székely Albertné, Székely Gusztávné, Talabér Károlyné, Zseliesche József, Vámoscher Józsefné. A karácsonyfa rendezésében tevékenyen vett részt Talabér Károly. Szálljon a kisdédek imája égbe fel: éltesse Isten pártolóinkat. Bánfi Alajos igazgató.

— Kérelem. Lapunk jelen számával a VII-ik évfolyamba lép. Tisztelettel kérjük ez alkalomból lapunk pártolóit, hogy az előfizetéseket megújítani s az esetleges hátralékokat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a kiadóhivatal megfelelően azoknak az anyagi kötelezettségeknek, amelyekkel a lap előállítása jár.

— Eljegyzések. Hólsky Sándor, a sümegi állami reáliskola rajztanára eljegyezte Bohonický Matildot, a sümegi felsőleányiskola tanítónőjét. — Gróf Tivadar sümegi órási eljegyezte Kelemen Vince kedves leányát, Mariskát.

— Az új év. Tele volt nyavalyával az öreg. Nehezen vonszolta már tehetetlen testét. Napnap után hamarabb nyugvóra tért. Utoljára szilveszterestén dőlt le betegágyába s többé nem is kelt fel onnan. Örökébe lépett ifjú testvére: 1899. Bizony nem sok jót remélünk ettől sem. A családi nyavalyák, melyek elődjét gyötörték, kinozták, öröklött baja ennek is. E mellett különféle lelki fogyatkozásokban szenved. Irigy és kárörvendő. Hiába választotta pátronosul a szellem fényes csillagát, a Venuszt, becsapja az aranyifjúságot. Hogy is ne! A farsang még hat hétig sem tart, már beköszönt a nagy bűjt. Azért ifjak, használjátok föl az időt: házassodjatok! Különbösen olyan év lesz, mint a Venusz csillag valóságban. Mert ez a csapodár bolygó, amely egyszer az alkonynak, azután meg a hajnalnak csillaga, s olyan kedves, szelíd, méla fényvel járja útját a nagy kék mezőben, valójában olyan

mint Xantippe. Rettenetes dühös, viharos időjárás uralkodik rajta. Ki is mutatja foga feléret. Nem csak a farsangot szabta kurtára, de a tréfa napjának is befizetett. Nagyszombatra esik április elseje s kinek volna e nagy napon bohó tréfákra? A lumpoknak sem kedvez. Ötvenhárom vasárnap van benne de már csak 52 hétön lehet a blaut tartani. Utolsó vasárnapján eltűnik a 18 az évszámok elejéről örökre igaz, a folyó évben duplán is benne van, mert a két utolsó szám összege is: 9+9=18. No, de elég ennyi erről az esztendőről. A ki többet óhajt tudni, olvassa el a százesztendőös kalendáriumot. Én ugyan nem hiszek a jósoltoknak s a közönség részéről. Azért száz szorososan forró óhajtással mondom: b. u. é. k.

— Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Szita Elek tapolcai járásbíróági telekkönyvvezetőt a pécsi törvényszékhez helyezte át.

— Karácsonyi ünnep. A sümegi katolikus legényegyesület december 26-án igen sikerült karácsonyi ünnepet rendezett, melynek élénk és változatos programja osztatlan figyelemben és érdeklődésben nyilvánult a nagyszámú közönség részéről. Az ünnepet Német Erzsó Vince Mihálynak *Három Johann* című hazafias és vallásos versével nyitotta meg, mit a következő pontok folytattak: *Lodogor* János Gusztáv fordításában, szavalta Markó Ferenc, *Rehlem*, fölolvasta Magyar Zsigmond pogai állami tanító, *Karácsonyi ének*, szavalta Bolgár Sándor, *Szózat* Erdélyitől, előadta Német László, *Ágota kisasszony*, Kiss Józseftől, szavalta Holl Erzsó, *A kis Jézus ajándéka* Kiucs Istvántól, fölolvasta Bódis Mátyás, *Szegény vándor* Tolnay Lajostól, előadta Domonkos Károly és *Panasz* Sánta Károlytól, szavalta Kis Gyula. E tárgysorozatot még élénkítette az a néhány szép karácsonyi ének, mely az ifjuság közbeszótt a felolvasások és szavaltatok közé. Végül *Vida* János másodolnok megköszönte a közönség szives látogatását s ezzel az ünnepi est véget ért.

— 50 éves jubileum. Gyula-Keszű aprajagya a ragaszkodás meleg érzelmével ünnepelte szeretett öreg plebánosát, *Acél* Józsefet, aki karácsonyi ünnepén ülte meg 50 éves papi jubileumát. Karácsony napján este fáklás menetben vonult a közönség népe a jubiléshoz s *Cimmermáu* Gusztáv tanító szép beszédben üdvözölte a falu szeretett papját, aki Isten kegyelméből 50 éve munkálkodik az Úr kertjében. Másnap 10 órakor a jubiléns ünnepi misét és szent beszédet mondott, mely alkalommal a gyulaikesiek és a diszeli fiókközönség hívei zsufoolágis megtöltötték a szentegyházat. Miso után *Dissel* közönség földbirtokosai tisztelegtek az öreg papnál. Este *Nusal* János fényes lakomát adott a jubiléns tiszteletére.

— A szellem. Hajh! milyen kapva-kapna a spirítiszták lapja, a *Rejtelmes Világ*, ezen az utki histórián. Mert hát végre is kislült, hogy szellem van a dologban. Azon a szegény táltos szellem üzi játékát, ez borzogatja libabőrre az emberek hátát s rémiti agyon a bíró uram és a falu egész népét. Mert hát a szellem jár haza. Befonja a ló sörényét. Eloltja az égő lámpát s nagyot üt a lámpavívó férfi kezére. A padlásról özönével szórja le a földet. A bezárt szobában, ahol senki sincs, mindent fölforgat s a kelő téstát a szoba közepére dobja. (Élég komizság tőle, így bánni az Istennek áldásával.) Huh! a hátam is borzong bele, midőn leírom. A szellem elárulta magát. Midőn egyszer megjelent, megkérdezték tőle: az Isten szent nevére: ki vagy? Anyám? Néném? Semmi jel. Sógorom? Karcolás a jászolon. Mit tegyünk? Misét mondassunk? Karcolás. Hányat? Három karcolás. És így tovább — Mi volna hát más, mint hazajáró lélek. És elég gyakran járt haza nappal is, éjjel is, csak éppen akkor nem, mikor a csandörök is várták hazajöttét. A szellem alighanem főtette bőrt, mert hát a csandörök kemény legények, nem ismerik a tréfát. Én csak azt mondom, hogy ez a szellem végre is a sümegi dnyiba kerül s ha ott rázárják az ajtót, bizony nem jár haza.

— Műkedvelő színelőadás Zala-Szt-Úróton. Nagy napja volt karácsony másnapja a szt-gróti ifjuságnak. Fényes sikerű színelőadást tartottak a tűzoltóegyesület javára, amely 160 frtnál több bruttó jövedelmet hozott az egyesület pénztárának. Színre került Gerő Károlynak 3 felvonásos népszimfúve: Az uszai gyöngy. A A Korona nagyteremnek minden zugába betöltött közönség döngő tapsokkal jutalmazta a derék műkedvelők ügyes játékát. A főbb szerepek a következők kezében voltak: Vida Sári, az uszai gyöngy, Fülöp Irén, ki szép színpadi alakjával és ügyes játékával osztatlan tetszésben részesült. Méltó partnere volt Tornai Zsigmond, ki Bárdos Gyurit személyesítette. Igen jól oltották meg feladatukat: Opitz Ferenc (Faragó Ferenc), Hadik Imre (Hamvas István), Horvát Ferenc (Jómag Samu), Benkő Lajos (Zikariás Flórián), Totola Róza (Tatár Jaci), Molnár Róza (Jajnekiné), továbbá Antal Dezső és Bognár Jenő

(Ferkó, Kócos, cigányok). Általában az összes szereplők jól megállták helyüket. Nem is volt látni tapsban, kiívásban. Kijutott belőle még a sngónak is, kinek az utolsó jelenet végén szintén el kellett hagynia közkívánatra alvilági rejtekét, hogy átvegye az elismerés pálmáját. Előadás után lázas gyorsasággal hordta szét a táncvagyó fiataiság a nézőtér székeit, hogy megadván Thalia asszonyának, mi őt illette, Terpszikorenek is bemutassa hódolatát, amely pogány istentiszteletnek csak a reggeli órák vetettek véget.

— **Köszönet.** Tót József órák a katolikus legényegyesület számára egy falórát ajándékozott, amiért e helyütt is köszönetet mond az elnökség.

— **A vásárjog bérbeadása.** A sümegi vásárjogot december 31-én árvereztette az előjáróság. *Novák Zsigmond* vette ki 1218 frtért.

— **Korcsolyaegyesület.** Szent-Gróton dec. 28-án megalakult a korcsolyaegyesület, melynek elnökül *Paál Viktort* választották. A korcsolyapályát a vasutállomás mellett rendezik be.

— **Kisdedek karácsonya.** A kis Jézus Sümegen jártában betekintett a kisdedvóba is. Az apró népség az egyik szobában összegyülekezve, érthető kíváncsisággal várta megérkezését. Hogy az idő gyorsabban teljen, szép versekkel, dalokkal üdvözölték a gyermekek legnagyobb barátját, amiket a kedves Hermin néni tanított be s vezetett nagy ügyesen, élénk tempóban. Egyszer csak megszólal a csengő: Csingiling... csingiling! Feltárl a szomszéd szoba ajtaja, s izgatottan besiet a gyermekcsereg. Hát csakugyan ott áll a Jézuska ajándéka, a díszes karácsonyfa, telerakva minden jóval, arany dió, mogyoróval. Hogy csillogott-villogott rajta a sok égi gyertyácska, hogy mosolygott a sok sütemény, mézes kalács, pici piros alma! Talán csak a kek és feketeszemű kis fiúk, lányok arca volt kedvesebb, mosolygósabb. De meg az alja is terítve volt ám! A Jézuska egyetlen egyről sem feledkezett meg. Édes gyönyörrel vitte mindogyik a maga drága terhet, mintán a Jézuskáknak csengő hangú versben, dalban megköszönték. Az ártatlan örömmek néhány néni és bácsi is tanuja volt.

— **Latogatás.** *Tócsány József*, az egyházmegyei katolikus legényegyesület felügyelője f. hó 29. és 30-án Sümegen időzött s meglátogatta a legényegyesületet.

— **Virilizet.** Sümeg nagy község képviselőtestületében az adófizetés alapján 1899. évre a következők foglalnak helyet: *Hornig Károly báró, Tarányi Ferencz, Szakmáry József, Mild Mihály, Takács Zsigmond, Bárdi György dr., Eitner testvérek, Epstein Vilmos, Dervarics István, Bogay Kálmán, Barkóczy Károly, Fischer Ignác dr., Eitner Sándor, Lukonich Gábor dr., Talabér Károly, Steiner Simon, Kaufman Ede örökösai, Mojzer József, a sümegi takarékpénztár és Szűcs Zsigmond.* A legnagyobb adó 3987 frt. 81 kr., a legkisebb 127 frt. 28 kr.

— **Előleptetés.** *Festetich Tassilló gróf* főpohárnokmester *Tomka Kálmán zala-szántói* főerdész első osztályu főerdészre léptette elő.

— **Pásztorjáték.** Igen érdekes előadás lesz f. hó 6-án, a sümegi kaszinó termében. A színművészet ősanja, a betlehemesek pásztorjátéka kerül bemutatásra. Természetesen nem abban a formában, amelyben a betlehemes fiúk szokták produkálni, hanem a mai kor fokozódottabb igényeinek megfelelően, szinte egész színdarabbá bővítve, angyalokkal, pásztorokkal, római katonákkal, napkeleti bölcsekkel személyesítve, szebbnél szebb karácsonyi énekekkel fűszerezve. A kigyuló csillag, a mennyből szálló fény, az angyalok és pásztorok érdekes csoportozatai szinte látványos darabbá emelik az ő miszteriumot. A darab este 8 órakor kezdődik, melyre a belépő jegyek *Horvát Gábor* könyvkereskedésében kaphatók.

— **Hirdetmény.** A sümegi kir. járásbíróóság az 1897. évi 73465. számú igazságügyminiszteri rendeletnek 3-ik §-a alapján közözi teszi, hogy 1899. évi január hó 1-től 1899. december 31-ig a szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok, valamint a büntető ügyekre vonatkozó szóbeli jelentések minden héten hétfői napon, ha pedig ez a nap ünnepre esnék, akkor a következő munkanapon az arra kijelölt bír. előtt, akinek a neve a hirdetési táblán a járásbíróóság folyosóján megtehető, tehető meg délelőtt 9 órától délelőtt 11 óráig. Az egyezségi kísérletre való idézés és a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmek, továbbá olyan keresetek, kérelmek és nyilatkozatok s a büntető ügyekre vonatkozó feljelentések, melyek gyors elintézését igényelnek, ugy szintén azok is, amelyek előterjesztése határidőhöz van kötve vagy amelyeknek előterjesztése végett a bíróság székhelyének községi területén kívül lakó fél jelentkezik, a hivatalos órákban, a megjelölt napokon kívül is felvételt. A felek az ügyüknek tárgyalása végett a bíróságnál idézés nélkül kedden, szerdán és pénteken délelőtt 9 órától délelőtt 11 óráig jelentkezhetnek. De ilyen esetben ügyök csak az e npra kitűzött tárgyalások és egyezségi kísér-

letek elintézése után kerül tárgyalásra. Sümegen, 1898. november 17-én. *Horváth*, királyi járásbíró.

— **Változások a postakezelésben.** A hivatalos lap tényleges postai változásokat közöl. Ezek között nevezetesen: A külföldre szóló levelezőlapok címnapján reklámrajzokat lehet alkalmazni, de a belföldre szólóknak nem; nyomtatványokat tekintik ezentul s díjkezdvevényben részesítik a fényképeket tartalmazó albumokat, valamint az írógéppel készített iratok levonatait. Ezek azonban csak ugy esnek kedvezményes díjszámba alá, ha egy postahivatalnál legalább 20 egyező példányt ad fel egyszerre valaki. A közönségre nézve fontos változás az is, hogy nyomtatott névjegyekre öt szóbeli álló köszönet, szerencse- vagy részvénytáviratokat rá lehet írni, anélkül, hogy ez a nyomtatvány jellegén változtatna. *Karácsonyi és újévi kártyákra szintén lehet rövid ajánlatot írni.* Hírlapokból vagy folyóiratokból kivágott közleményekre, melyek szintén mint nyomtatványok mennek, rá lehet írni a lap címét és megjelenésének számát, napját. A hivatalos lap igen sok és nagy horderejű változásokat közöl a posta terén, melyek a külföldi államokkal szemben kölcsönösen, pénzcsomag és értékküldemények terén érvényesek.

— **Teaestély.** Szent-Grót vidékének fiatal-sága kitűnőnek ígérkező táncmulatságnak néz eleje, melyre az alábbi meghívókat már kibocsátották: *Meghívó Zala-Szent Gróton 1899. évi január hó 7-én a Korona-vendéglő nagytermében tartandó és táncal egybekötött Teaestélyre.* Ez a meghívó belépti jegyül szolgál és másra át nem ruházható. Aki lakásra igényt tart, megkeresésével *Viasz József* urhoz forduljon. *Braun Oszkár, Paál Viktor* elnökök. Rendezőség: *Bader Artur, Blaha Sándor, Botfy Péter, Conrad Rezső, Deák Mihály, Ferenc Győző, Haasz Lőrinc, Hoepfner Kálmán, Köber János, Kovács István, Lukács Pál, Mész Géza, Mizner Antal dr., Német Kálmán, Puskás József, Strobel Sándor, Szikora Vilmos, Staub Lajos, Tézsla János, Varga Károly, Viasz József, Vörös István, Zahorán Pál, Zdrávy Arpád.*

— **Palackok és poharak hitelesítése.** A kereskedelmiügyi miniszter a vendéglőkben, koreszmákban és egyéb nyilvános helyeken kimerésre és mérték gyanánt használt palackok és poharak koronabélyeggel hitelesítetten való használatára vonatkozólag 31482/97. sz. rendelet életbeléptetése idejének elhalasztása tárgyában a következők rendeletet adta ki: Az 1897. évi augusztus hó 21-én 31482. szám alatt kiadott rendeletem a vendéglők, koreszmák és egyéb nyilvános helyeken kimerésre és mérték gyanánt használt palackok és poharak koronabélyeggel hitelesítetten való kötelező használatát 1899. évi január hó 1-től állapítja meg. Miután azonban a jelenleg közhatalomban levő palackok és poharak hitelesítése körül olyan nehézségek merülnek föl, amelyek idézést rendeltetnek az eredetileg megállapított határidőhöz való életbeléptetését, illetőleg annak egész terjedelmében való általános végrehajtását gátolhatnák, ennélfogva a többször idézést rendelt életbeléptetési idejét ezennel 1899. évi július hó 1-ig halasztom el.

— **Vadászat.** F. hó 27-én szép vadásztársaság gyűlt össze Gyömöréy Gáspár zala-góganfalui nagybirtokosnál. Terítékre került 52 nyul és 9 fogoly. Legsikerültebb azonban az utolsó hajtas volt, mely a gazda vendégzerető házában vig pohárcsengés között benyulott az éjjeli órákba.

— **Elcserélt halottak.** A *Dresdener Nachrichten* a következő mulatságs történetet közli: Eredeti sürgönyváltásra adott okot nemrég egy nőnek hirtelen halála, aki Berlinből dél felé utaztatban Prágában megbetegedett és ott a kórházban pár nap múlva meg is halt. A kórház intézősége megsürgönyözte a szomoru esetet a nő rokonának Berlinbe, akik kérték, hogy a halottat Berlinbe szállítsák. Midőn a koporsó megérkezett, a rokonok amaz óhajára, hogy az elhunytat — a boldogult nagynénit — még egyszer hadd láthassák, a koporsó födelét felemelték, a jelenlevők legnagyobb bámulására nem a holt nagynénit találták a koporsóban, hanem egy öreg orosz tábornokot.

Erre a következő sürgönyváltás fejlődött ki: 1. *Berlinből-Prágába:* Itt nincs holt nagy néni, hanem orosz tábornok. Hol a holt nagynéni? 2. *Prágából-Berlinbe:* Ha holt nagynéni nincs ott, ugy az Szt. Péterváron. 3. *Berlinből-Szt. Pétervárra:* Mi történnék az orosz tábornokkal és hol van a holt nagynéni? 4. *Szt. Pétervárról-Berlinbe:* Orosz tábornokot ott legnagyobb esendben temessék el, holt nagynénit itt épp most a legnagyobb katonai tiszteletadással eltemették.

— **Szíves kérelem.** A Budapesti Ujságírók Egyesülete szíves kérelemmel járul mindazokhoz, kik az ujságírói segítő alap javára rendezett sorsjegyeiből bizonyos mennyiséget kaptak, de sem a sorsjegyeket vissza nem küldötték, sem azok árát nem fizették le, az egyesület fölkéri őket, hogy miután a sorsjegyek a huzásoknál amugy sem érvényesek, szíveskedjenek azokat a sorsjé-

ték kezelőségének (Budapest, Kossuth Lajos-ucca 1.) mielőbb visszaküldeni, akár hémmentlenül is. Az egyesület figyelmökbe ajánlja azt, hogy mivel a közönség nagy mértékben keresi a sorsjegyeket, a visszaküldés elmulasztásával egyenesen a jótékony célú ujságírói segítő alapot károsítják meg. Föltesszük mindenkiről, hogy ezt nem akarja.

— **Nagymamácskam, nekem is!** A jelígeje az ez évi Kathreiner-képnek. Ezen manapság világszerte ismert cég már évek sora óta újév napján rendszerint egy új falragasz-képpel áll elő, amely mindig elragadóbban és vonzóbban van megszerkesztve. Már szinte elvárta és kellemes meglepetését képezi ez a közönségnek, hogy az év vége felé már kérdezik az üzletekben: „Mit hoz a Kathreiner a jövő évre?” A kérdés teljesen jogos, mert mindig nehezebbnek tetszik Kathreiner Kneip-malátakávéja hirdetésének korlátolt terén újat és eredetit nyújtani. És mégis mindig újra sikerül ez a nevezett cégnek. Az ez évi kép a jelzett jelíggel egy barátságosan mosolygó anyókat ábrázol, aki épen most ült le kényelmesen a délutáni kávéhoz, amidőn kicsiny unokája rohanva feléje siet, valószínűleg a kertből, egy piros arcú almával a zsebében, és kedves mosolyával szintén kávéját kéri: „Nagymamácskam, nekem is!” Az öreg anyóka tekintete, a jószágos, barátságos, tiszteletteljes arckifejezés a bizonyára elsőrangú művész bensőleg résztvevő fel-fogásáról tanuskodik, aki ezen remek falragaszt tervezte, amely „uccai képesarnokunk” valóban értékes gazdagítására, valamint magának a tárgynak, Kathreiner Kneipp-malátakávéjának, rendkívül megnyerő ajánlatul szolgál.

— **A khaldeai törzsek vallásáról és műveltségéről** szól a Nagy Képes Világtörténet 5. és 6. füzeté. Csodálatos egy vallás ez, isten-dynastiák sorozata az égtől a földre, mint egy visszajáró kezdett Babel-torony. Egy hatalmas és erős isten, a fő közöttük, „a ki csak a jót rendel a emberek számára”. A neve Merudug ő a közbenjáró Isten és az emberek között. A khaldeai Megváltó. Az ő tiszteletére faragta e nép csodálatos szobrai, melyek kivétel nélkül éles profilban állanak, a két láb meroven egymás elé lép, hátukon ij és tegez, — olykor szárny. — nagy, kiterjesztett, hatalmas tollakból való szárny a vállukon. Ezek a géniuszok a pogánykor jótékony angyalai. Testükön anatómiai tanulmányt tett a művész. Csupa izom mind, mintha megnyúzták volna mindet. E furesa istenek dicsőségét zengik az első ékiratos vésetek, az ő fenségüket dicsérik a khaldeai zsolttárok, s szobraik a vallásos népképzlet legelső megvilanását őrzik, emlékeit egy érdekes kulturának, mely ebben az állapotában 2230-ig tartott — a mi időszámításunk előtt. E csodálatos korszakról ír e füzet, s az írást pompás képek magyarazzák, az új-kori tudós állításait őskori művészek műveivel igazolja; ezek az özönvíz előtti művészek, ez ősbőlhémek a maguk merov és kezdetleges alakjaikkal nem is állnak valami igen távol az új irányokat kereső modern művésztől; ott az alakuló, emitt az újraalakuló művészet áll előttünk. — A Nagy Képes Világtörténet egy füzeté 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

— **Forgó Ujság.** A Kossuth Lajos uccán pár nap óta nagy népcsofódul van, mely néha oly mérvet ölt, hogy a különben is élénk forgalmu uccán akadályozza a szabad közlekedést. Az emberek az Ujságírói sorsjáték kezelőségének egy kirakatát bámulják, mely valóban meg is érdemli a figyelmet. Egy feltűnő izléssel kiállított hat oldalú oszlopon tizenkét budapesti napilap címe alatt olvashatók az illető lapokhoz érkezett legújabb távirati tudósítások, melyek óránként változnak. Az oszlopot egy leleményes gépezet folytonos forgó mozgásban tartja, úgy hogy az oszlop valóságos forgó ujság. Persze a kirakat nézői az alkalmat felhasználják arra, hogy azonnal ott helyben ujságírói sorsjegyet vásároljanak, minthogy az első huzás már január 4-én megtartatik. Egy 50 kros sorsjeggyel, mely mind a hat huzásra érvényes, egy 100.000 koronás főnyereményt és öt 20.000 koronás főnyereményt is lehet csinálni.

Még csak igen rövid ideig.

Felvételek borus időben is.

HARTMAN HENRIK
FÉNYKÉPÉSZ, SÜMEGEN.

Lakik Keszler Pál kocsiyártónál.

Készít a legfinomabb kivitelben, jótállás mellett gyermek és csoport hepeket.

Állatok felvétele szep kivitelben.

A t. közönség szives pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

HARTMAN HENRIK
fényképész.

Még csak igen rövid ideig.